

Stáž v Anglii Výzva 2017 – Jakub Kňourek IT4A

Dostal jsem příležitost ke stáži pobytu v Anglii na měsíc. To pro mne byla výborná příležitost si alespoň trochu vylepšit mou angličtinu a někam se také podívat. Pobyt předcházela kurz angličtiny, na který jsme chodili dvakrát týdně. Pravidelná docházka na tento kurz byla jednou z podmínek. V průběhu roku jsme napsali pár testů, které zhodnotili naši přípravu.

Po přijetí na stáž jsme vyplnili testy, které nám zhodnotily naši úroveň angličtiny. Dále jsme měli absolvovat online kurz, na tom jsme měli strávit určitý čas.

Cesta do Anglie byla autobusem. Parádní na tom je, že jsem viděl spoustu míst po cestě do Anglie, hodně jsem taky prospal. Ke konci byla cesta docela nepohodlná, ale nic, co bych neočekával. Příjezd do Portsmouth byl plný očekávání a nervozity. Nevěděl jsem, jestli si budu s rodinou, u které budu bydlet, rozumět.

První den jsme hodně chodili po městě. Byl nám ukázán střed města, autobusové nádraží a různé záchytné body pro orientaci ve městě. Bylo nám sděleno, kde budeme pracovat. Chodil jsem do servisu a také dva dny v týdnu do opravny tiskáren. Kolektiv v obou případech byl fajn. V servisu jsme byli jen tři. V opravně tiskáren nás už bylo mnohem víc a panovala tam soutěživá nálada.

Jelikož jsem byl v Anglii hlavně kvůli angličtině a na profesní znalosti jsem až tak nedbal, byl jsem velmi spokojen. Komunikoval jsem hodně, a rád. Naučil jsem se spoustu nových slov, frází a různých obrátů. Ohledně profesních znalostí jsem však také nestagnoval. Naučil jsem se o pár užitečných nástrojích pro správu PC. Utvrdil jsem se již v znalostech, které jsem znal. Vyzkoušel si opravu různých periférií PC.

V týdnu jsem hodně času trávil s rodinnou, u které jsem byl. Moje hostitelka se jmenovala Jenny. Rád jsem si s ní povídal, ať už u večeře, nebo jen tak. Měla ale málo času. V domě bydleli i její dva synové. Joel a Kasian. S Joelem jsem si rozuměl, studoval stejnou profesi i věkově jsme byli stejně. Kasian měl 10 let a hlídala ho Giorgia. Byla to Italka, co dělala chůvu a zároveň se v Anglii připravovala na studium na vysoké škole. Občasně jsme chodili hrát deskové hry, nebo dračí doupě do podniku, který se na toto zaměřoval. Byl kousek od našeho domu.

O víkendech jsem jezdil s naší skupinou na různé výlety. Do Londýna, Winchesteru, nebo třeba na Isle of Wight. Výlety mě většinou bavily. Cestou vlakem jsem většinu prospal, ať už jsem chtěl usnout nebo ne, to jsem prostě já... Z výletů jsem si dovezl spoustu fotek, hezkých zážitků a taky spoustu únavy.

Celkově byla stáž výborná a byl jsem spokojený. V den odjezdu se mi ani nikam nechtělo. Chtěl bych poděkovat paní učitelce Myslíkové za tuto skvělou příležitost.

Stáž Portsmouth - Miroslav Špatný, MS2C

Díky velké propagaci na naší škole většina z nás, už měli ponětí i v nižších ročnících, o tom že naše škola pořádá stáže do Anglie, konkrétně do Portsmouth. Tak jsme se všichni přihlásili na začátku školního roku do přípravných kurzů stáže do Portsmouth vedených paní učitelkou Myslíkovou. Na začátku nás bylo hodně, kolikrát jsme se nevešli ani do třídy, ale postupem času lidi začali odpadávat, až po 5 měsících chození na kurzy, ve kterých jsme probrali vše možné, jako například dopravu, stravování, bydlení, atd. bylo vybráno 25 z nás, kteří se do Portsmouth podívají na měsíc.

Dne 24. 4. 2019 jsme se všichni sešli v Brně před hotelem Grand připraveni cestu plní očekávání a tužeb. I přes dlouhou cestu, kterou každý snášel jinak, jsme se bezpečně a v pořádku dostali až do Portsmouth s přestupy v Praze a v Londýně. Někteří si cestu zpříjemnili hrami, někteří filmy nebo poslechem hudby ale stejně si všichni aspoň na chvíli dopřáli zaslouženého spánku. I když byli lidi nervózní ani při odjezdu teď je ten strach a nervozita dohnala. Otázky typu: „Jak to zvládnou?“ nebo „Co budu mít za rodinu?“ byli slyšet skoro od každého. Přes nečekané potíže a stížnosti nakonec každý bydlení přežil ve zdraví.

Prvních pár dní jsme měli možnost se „oťukat“ s prostředím a novými lidmi, zorientovat se ve městě a spřátelit se dopravou. To vše se nám hodilo do našeho každodenního vstávání do práce, jako kdybychom byli normální zaměstnanci. Náplň práce všech byla různorodá. Někteří obsluhovali CNC stroje, další zase pracovali se dřevem nebo plastem. Ať už to bylo cokoliv, pro každého z nás si myslím to byla zkušenost k nezaplacení, vyzkoušet si jinou kulturu, zkusit se vžít do jejich každodenního života a mluvit jejich jazykem.

Čas po práci zase každý trávil jinak, někdo s rodinou, druzí nakupováním ale nejraději se většina z nás scházela a bavila se o jejich nových zkušenostech. Víkendy byli pro některé z nás dvousečné. Jelikož jsme měli zajištěný program na v podstatě každý víkend, jsme nemohli spát, do kolika jsme chtěli, ale přeci jen spánek nebylo to, proč jsme do Anglie jeli. Podívali jsme se po Portsmouth přes Winchester, Londýn až po dle mého názoru nejlépe hodnocený Arundel Castle.

Poslední dny už bylo ve vzduchu znovu napětí, u některých ale i radost. Přišlo loučení se ve firmách, loučení se s rodinami, společná večeře a loučení s naší asistentkou, která spolupracovala s paní Myslíkovou a to s paní Gayani. Cesta zpět už pro většinu z nás byl čajíček. Každý rád viděl zase známé tváře rodin.

Stáž Portsmouth - Iveta Volaříková EPO3

Už kdysi v prvním ročníku jsme se dozvěděli o měsíční stáži v Anglii. Mnohé z nás tento projekt velice nadchl a už tehdy jsme se rozhodli zúčastnit se. Bohužel některým to nadšení do třetího ročníku nevydrželo. A najednou to bylo tady třetí ročník a naše šance dostat se na měsíc do Anglie.

Na začátku školního roku se z naší třídy přihlásilo 8 lidí včetně mě a začali jsme 2krát týdně chodit do kurzu, které vedle paní učitelka Olga Myslíková. Postupně někteří přestali chodit, a tak nás zbylo jen pár. Na každé hodině kurzu se nás snažila připravit na život v Anglii a jiné možné situace co by se tam mohli stát a vylepšit slovní zásobu, kterou bychom využili. Snažila se nás naučit i věci týkající se našeho oboru, se kterým bychom se mohli setkat, za což bychom ji chtěli poděkovat, protože někteří z nás to využili. Na konci února jsme psali závěrečný test, díky kterému jsme zjistili, kteří z nás budou ti šťastlivci a pojedou. A my jsme byli mezi nimi v našem případě všichni.

Když přišel očekávaný den, kdy jsme se jako už celá skupina 25 studentů setkali před Grandem, většina z nás byla natěšená na cestu a poznání jiné země. Cesta do Anglie byla dlouhá a každý z nás se ji snažil využít jinak. Někteří si povídali, jiní se dívali na filmy nebo poslouchali hudbu, někdo hrál hry nebo spal. Když už jsme byli čím dál tím blíže k našemu cíli, začali jsme být nervózní a přemýšlet, jak to zvládneme nebo jaká bude naše rodina. Tyhle otázky se nám všem honily hlavou, když jsme čekali na nádraží v Portsmouthu, než nás naše rodiny měli vyzvednout. Nakonec všichni měli rodinu, se kterou se spokojili nebo aspoň neměli velké výhrady, co se týče bydlení nebo jídla. Zbytek týdne jsme se snažili seznámit s novým prostředím, rodinou i jídlem. Každý den jsme se setkávali jako celá skupina, abychom se zorientovali po městě a vyřešili potřebné věci jako je bydlení, cesta do práce a pro některé kde vůbec budou pracovat.

Náplň naší práce byla u každého trochu jiná. Já jsem kromě plnění jednotky učení, ověřovala adresy a psala byznys zprávy, jiný dělal rešerši o různých charitách nebo pracoval v knihovně, kde potkal plno nových lidí a další prodával domy. Ale každý z nás si svoji práci užíval. Díky naší stáži ve firmách jsme zjistili, jaký je každodenní život dospělého Angličana. Procvičili jsme si naše znalosti v oboru i anglickém jazyce a poznávali novou kulturu. Největší radostí každého z nás bylo, když jsme se po práci setkávali a mohli být zase s někým, kdo mluví česky nebo jen tak si popovídat a strávit čas s novými kamarády.

Víkendy jsme trávili všichni spolu na různých výletech po Anglii. Měli jsme tu možnost podívat se na nádherný ostrov Wight, historický Winchester, Arundel Castle s rozkvetlými zahradami a velice známý a turistický Londýn. Kdybychom se měli shodnout, který z výletů se nám líbil nejvíce asi bychom se nedohodli, protože přece každému z nás se líbilo něco jiného. Za mě by to byl ostrov Wight, kde jsme jeli na ostrov vznášedlem potom otevřeným double-deckerem a nakonec jsme se všichni pozastavili na útesu, kde si každý pořídil nějakou tu fotku.

Poslední týden většina z nás kupovala věci domů na poslední chvíli, začínali jsme se balit a připravovat na návrat domů. Mezi námi by se našli i tací, kteří by se nechtěli s Portsmouth rozloučit, a ještě aspoň chvíli zůstat. Přišel pátek a den loučení se s kolegy a firmou a pro některé i s rodinou. Byli to chvíle radosti i smutku. Rádi jsme se s nimi poznali a zažili s nimi ty krásné chvíle a budou nám chybět, ale doma je doma. Za skvělou organizaci naší stáže, výletů a výběrem rodin bychom chtěli poděkovat Gayani, která nám byla k ruce, když byla potřeba něco řešit a samozřejmě i paní učitelce Myslíkové, která nám byla po celou dobu pobytu oporou.

Stáž Portsmouth - Patrik Schatz, MEZ2

Můj pobyt ve městě Portsmouth pro mě byl obrovským přínosem a to hlavně ve zlepšení mé angličtiny, komunikativních schopnostech a práce v kolektivu. Moje náplň práce ve Season Electronics Ltd. byla různá, firma se soustředila na výrobu základních desek. Jsou zde vyráběny desky do různých výrobků. Samozřejmě se zde vyrábějí od jejich počátku až po jejich úplné zhotovení neboli procházejí všemi procesy. Já si všechny z těchto sektorů procesů vyzkoušel. No a co jsem tedy vlastně celý měsíc dělal? V mojí 8 hodinové denní pracovní době jsem ze začátku pájel. Pájel? Pájel. A to na úrovni profesionální a ne té školní což je samo o sobě obrovský rozdíl. Abych pravdu řekl tak jsem byl schopný se za zhruba 3 dny pouhého pájení naučit pájet lépe než za moje dosavadní dva roky ve škole.

Po pájení jsem přecházel do dalších mnoha částí firmy jako je například sekce programování desek, osazování desek pomocí strojů, schopnost manipulace a údržba těchto strojů, inspekce desek, skenování čárových kódů a jejich elektronická kontrola a pár dalších. Firma byla skvělá, personál/kolegové ve firmě byli velice příjemní, nápomocní a hlavně semnou jednali jako s jedním z nich a ne jako s nějakým klukem, který je ve firmě jen dočasně. S tím ale i přicházelo i mnoho očekávání ze strany firmy jako je nepodstatně vaše angličtina, přístup, slušnost, vědomosti a nějaká ta takzvaná chův z vaší strany z hlediska práce v novém okolí s jinak mluvícím jazykem, jiné okolí a zcela nové metody jejich práce, nové stroje a tak nějak vše ostatní týkající se firmy. To samozřejmě neznamena, že ode mě firma očekávala, bůh ví co. Tak i tak ve firmě jsem byl pro zkušenosti a něco se naučit takže ptaní se na cokoli čemu jsem nerozuměl, nebyl problém nebo cokoli divného i když samozřejmě s něčím v hlavě jsem již přijel.

Abych tedy můj pobyt ve firmě a celkově v Anglii shrnul tak pro mě Anglie a hlavně tedy práce, kvůli které jsem jel, prioritně byla perfektní, skvělá a naprosto převálcovala moje očekávání. Práce ve firmě byla zkušenost, kterou jsem nikdy předtím nezažil, a byla prostě skvělá. Pobyt v hostitelské rodině a poznávací výlety se školou už byli jen třešničkou na dortu. Zkušenosti této úrovně si nikde nekoupíte. Z neposlední řady bych rád poděkoval paní Myslíkové za její trpělivost, vstřícnost a hezky prožitý měsíc ve městě Portsmouth.